

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11CoE/111/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415200497
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4415200497.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci oprávnenej: N. Q., nar. XX. XX. XXXX, M. XX, W. A., zastúpená Advokátskou spoločnosťou s.r.o., Podzámska 32, Nové Zámky, IČO: 36 813 401, proti povinnému: C. Q., nar. XX. XX. XXXX, M. XX, W. A., t. č. U. XX, F., o výkon rozhodnutia o odovzdanie maloletého dieťaťa: C. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako oprávnená, t. č. u otca, zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Nových Zámkoch ako kolíznym opatrovníkom, vedeného na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 11Em/1/2015, o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 11Em/1/2015-25 zo dňa 29. januára 2015 a proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 11Em/1/2015-68 zo dňa 18. marca 2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenia súdu prvého stupňa č. k. 11Em/1/2015-25 zo dňa 29. januára 2015 a č. k. 11Em/1/2015-68 zo dňa 18. marca 2015 p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením zo dňa 29. 01. 2015 súd prvého stupňa ustanovil Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky za opatrovníka pre maloleté dieťa C. Q., nar. XX. XX. XXXX na zastupovanie dieťaťa v konaní o výkon rozhodnutia. Svoje rozhodnutie odôvodnil citáciou ustanovenia § 31 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Napadnutým uznesením zo dňa 18. 03. 2015 súd prvého stupňa uložil povinnému pokutu vo výške 200,- eur za neodovzdanie maloletého dieťaťa C. Q., nar. XX. XX. XXXX do osobnej starostlivosti matke, ktorú je povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Nové Zámky do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Svoje rozhodnutie odôvodnil citáciou ustanovení § 272 ods. 1, 3, 5, § 273 ods. 1, 2, 4 zákona č. 99/1963 Občianskeho súdneho poriadku (OSP).

Uviedol, že oprávnená (matka maloletého dieťaťa) sa podaným návrhom domáhala nariadenia výkonu rozhodnutia, pretože otec nerešpektuje súdne rozhodnutie - Rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 16P 178/2012-559 zo dňa 19. 11. 2014, vykonateľným dňa 23. 12. 2014.

Ďalej uviedol, že súd výzvou zo dňa 29. 01. 2015 vyzval povinného (otca) na plnenie práv a povinností podľa vykonateľného súdneho rozhodnutia, v ktorom vyzval povinného, aby sa podrobil vykonateľnému súdnemu rozhodnutiu a odovzdal maloleté dieťa do starostlivosti matke do 3 dní odo dňa doručenia tejto výzvy. Povinný výzvu prevzal dňa 05. 02. 2015, avšak k odovzdaniu dieťaťa do osobnej starostlivosti matke nedošlo a maloleté dieťa sa naďalej nachádza v starostlivosti povinného (otca).

Konštatoval, že z predložených správ mal za preukázané, že povinný (otec maloletého dieťaťa) nerešpektuje vykonateľné súdne rozhodnutie a súd mu preto uložil poriadkovú pokutu.

Proti obom tomuto uzneseniam podal povinný v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

Vo svojom odvolaní podanom proti uzneseniu súdu prvého stupňa č. k. 11Em/1/2015-25 zo dňa 29. 01. 2015 namietal, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedol, že s oprávnenou je v rozvodom konaní, ktoré je vedené na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 16P/178/2012. Ďalej uviedol, že vzhľadom k tomu, že oprávnená nechala maloletého syna u neho a nejavila oňho žiaden záujem, ani nezabezpečovala žiadnym spôsobom jeho výchovu, podal návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktoré Okresný súd Nové Zámky dňa 24. 07. 2012 aj nariadil. Konštatoval, že oprávnená po prichytenej nevere odišla z bytu na M. XX, W. A. ako prvá dňa 11. 06. 2012. Zdôraznil, že hlavným dôvodom jeho odsťahovania sa zo spoločnej domácnosti spolu s maloletým synom k jeho rodičom bola ochrana zdravého psychického vývoja maloletého syna, ktorý bol dovtedy vystavovaný hádkam rodičov. Poukázal na vyjadrenie oprávnenej zo dňa 04. 09. 2012, v ktorom uviedla, že v prípade ak to bude v záujme maloletého dieťaťa je ochotná pristúpiť na striedanú osobnú starostlivosť, a teda dobrovoľne zveriť dieťa do jeho starostlivosti. Ďalej poukázal na rozsudok Okresného súdu č. k. 16P/178/2012-559 zo dňa 19. 11. 2014, na uznesenie Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 59P/18/2013-310 zo dňa 08. 10. 2014 i na odbornú správu psychologičky T. D. V. zo dňa 30. 01. 2015. Poznamenal, že ho mrzí fakt, že oprávnená dlhodobo nejavila záujem o svoje dieťa a odbornú pomoc (Krizové stredisko Dúha) vyhľadal hlavne z dôvodu pomoci pri zvládaní krízy pri rozvode rodičov. Konštatoval, že najhoršia situácia nastala vo štvrtok 11. 12. 2014, keď oprávnená prišla bez ohlásenia a dožadovala sa styku s maloletým dieťaťom, ktoré bolo na pravidelnom psychologickom vyšetrení v Krízovom centre Dúha a keď ju maloleté dieťa zbadalo začalo sa triasť od strachu, utieklo do auta a zamklo sa a kričalo na mamu, aby išla preč. Zasiahla psychologička, avšak ani spoločné vyšetrenie rodičov za účasti maloletého dňa 08. 01. 2015 neprinieslo zmenu tejto situácie. Nesúhlasil s ustanoveným opatrovníkom maloletého dieťaťa a navrhol, aby maloletého zastupoval Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 29. 01. 2015 zrušiť.

K tomuto odvolaniu povinného sa písomným podaním zo dňa 16. 02. 2015 vyjadrila oprávnená a uviedla, že len urýchlený výkon rozhodnutia môže za danej situácie aspoň čiastočne zmierniť nepriaznivý dopad prístupu otca k maloletému.

K tomuto odvolaniu povinného sa písomným podaním zo dňa 23. 02. 2015 vyjadril Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky a uviedol, že otec maloletého dieťaťa nerešpektuje rozhodnutie súdu - rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 16P/178/2012 zo dňa 19. 11. 2014, ktorým bolo manželstvo rodičov maloletého dieťaťa N. Q. a C. Q. rozvedené, pričom maloleté dieťa bolo na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti matky a otec maloletého bol zaviazaný na platenie výživného vo výške 50,- eur mesačne. Súčasne súd upravil styk otca s maloletým dieťaťom. Následne bol otec maloletého dieťaťa súdom vyzvaný na plnenie práv a povinností v zmysle vykonateľného súdneho rozhodnutia, avšak ten ho nerešpektuje. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky ako opatrovník svoju funkciu nenamieta a je toho názoru, že je v záujme a v prospech maloletého dieťaťa, aby bol opatrovníkom v predmetnom konaní.

Vo svojom odvolaní podanom proti uzneseniu súdu prvého stupňa č. k. 11Em/1/2015-68 zo dňa 18. 03. 2015 povinný namietal, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Ďalej namietal, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a skutočnosť, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že kolízny opatrovník ÚPSVaR Bratislava, Y. A., dlhodobo pozná situáciu, v ktorej sa momentálne nachádza, najmä z osobných návštev maloletého dieťaťa, zatiaľ čo z ÚPSVaR Nové Zámky za posledné 3 roky neprišiel žiadny kolízny opatrovník na šetrenie rodinných pomerov ohľadne maloletého dieťaťa, a preto nevedia situáciu objektívne posúdiť. Poznamenal, že ho mrzí fakt, že oprávnená dlhodobo nejavila záujem o svoje dieťa a odbornú pomoc (Krizové stredisko Dúha) vyhľadal hlavne z dôvodu pomoci pri zvládaní krízy pri rozvode rodičov. Konštatoval, že najhoršia situácia nastala vo štvrtok 11. 12. 2014, keď oprávnená prišla bez ohlásenia a dožadovala sa styku s maloletým dieťaťom, ktoré bolo na pravidelnom psychologickom vyšetrení v Krízovom centre Dúha a keď ju maloleté dieťa zbadalo začalo sa triasť od strachu, utieklo do auta a zamklo sa a kričalo na mamu, aby išla preč. Zasiahla psychologička, avšak ani spoločné vyšetrenie rodičov za účasti maloletého dňa 08. 01. 2015 neprinieslo zmenu tejto situácie. Psychologička odporučila oprávnenej maloletého nekontaktovať a nevystavovať ho stresom a traume.

Poukázal na odbornú správu psychologičky T. D. V. zo dňa 30. 01. 2015 i úradný záznam ÚPSVaR Bratislava č. BA2/OSPOSK/SPO/2015/627-26, z ktorého vyplýva, že dlhodobo nie je zosúladený právny a skutkový stav, čo najhoršie znáša maloletý. Ďalej uviedol, že nevie svojho maloletého syna žiadnym spôsobom prinútiť, aby cestoval do Nových Zámok, nakoľko, keď počuje slovo „mama“ chytá amok a začne byť agresívny. Aj napriek týmto skutočnostiam dňa 02. 04. 2015 vycestoval s maloletým do Nových Zámok, avšak v momente keď uvidel svoju matku začal byť podráždený a agresívny, pričom nepomohla ani prítomnosť polície. Uviedol, že policajnú hliadku privolať najmä z dôvodu, že oprávnená neoprávnené vymenila zámok na vchodových dverách bytu, kde má stále aj s maloletým dieťaťom trvalý pobyt a BSM ešte nebola ani začatá. Po príchode do Bratislavy musel vyhľadať odbornú pomoc s maloletým dieťaťom v Detskej fakultnej nemocnici s poliklinikou v Bratislave, kde maloletý absolvoval pedopsychiatrické vyšetrenie. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 18. 03. 2015 zrušiť.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací prejednal vec v medziach podaných odvolaní podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolania povinného nie sú dôvodné, preto rozhodnutia súdu prvého stupňa zo dňa 29. 01. 2015 a 18. 03. 2015 ako vecne správne podľa § 219 ods. 2 OSP potvrdil, pričom takto rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Z obsahu predloženého súdneho spisu vyplýva, že oprávnená sa návrhom zo dňa 14. 01. 2015, doručeným v tento deň na Okresný súd Nové Zámky, domáhala výkonu rozhodnutia vo veci starostlivosti o maloletého C. Q., nar. XX. XX. XXXX podľa rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 16P/178/2012-559 zo dňa 19. 11. 2014. Súd prvého stupňa uznesením č. k. 11Em/1/2015-25 zo dňa 29. 01. 2015 ustanovil Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky za opatrovníka pre maloleté dieťa C. Q., nar. XX. XX. XXXX podľa § 31 zákona o rodine. Výzvou zo dňa 29. 01. 2015 bol povinný súdom vyzvaný na plnenie práv a povinností podľa vykonateľného súdneho rozhodnutia a bol upozornený na možnosť uloženia pokuty. Oprávnená písomným podaním zo dňa 05. 02. 2015 oznámila súdu, že povinný jej maloleté dieťa neodovzdal v lehote uvedenej vo výzve a požiadala o urýchlené pokračovanie v konaní o vydanie dieťaťa. K výzve súdu prvého stupňa sa písomne dňa 09. 02. 2015 vyjadril povinný. Proti uzneseniu súdu prvého stupňa č. k. 11Em/1/2015-25 zo dňa 29. 01. 2015 podal povinný v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ku ktorému sa písomne dňa 16. 02. 2015 vyjadrila oprávnená a dňa 23. 02. 2015 i Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky. Dňa 18. 03. 2015 sudca súdu prvého stupňa vydal napadnuté uznesenie, ktorým uložil povinnému pokutu vo výške 200,- eur za neodovzdanie maloletého dieťaťa C. Q., nar. XX. XX. XXXX do osobnej starostlivosti matke, ktorú je povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Nové Zámky do 3 dní od právoplatnosti uznesenia z dôvodov uvedených v odôvodnení tohto uznesenia. Zo správy zo šetrenia pomerov Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky zo dňa 27. 04. 2015 vyplýva, že šetrenie pomerov v domácnosti otca maloletého bolo vykonané prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, ktorý uviedol, že maloletý má v domácnosti vytvorené všetky podmienky pre primeraný psychosomatický vývin a starostlivosť zo strany otca je riadne zabezpečená.

Podľa § 219 ods. 1, 2 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípade doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver o ustanovení kolízneho opatrovníka Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky a o potrebe uloženia pokuty. Odvolací súd sa s takýmito závermi uvedenými v odôvodnení napadnutých uznesení stotožnil, a preto s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 OSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutých rozhodnutí bez toho, aby tieto dôvody opakoval.

Zastupovanie maloletého dieťaťa je súčasťou rodičovských práv a povinností. Rodičovské práva a povinnosti majú obidvaja rodičia, a teda obidvaja rodičia majú právo a povinnosť zastupovať maloleté dieťa. Toto právo a povinnosť však v zákonom predpokladaných prípadoch (§ 28 ods. 3 zákona o rodine) vykonáva len jeden z rodičov. Ide o prípady, ak druhý z rodičov nežije, je neznámy alebo ak nemá spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu. Platí to aj v prípade, ak jeden z rodičov bol pozbavený

rodičovských práv a povinností, ak mu bol výkon jeho rodičovských práv a povinností obmedzený alebo pozastavený. V prípadoch, ak rodičovské práva a povinnosti vykonávajú obidvaja rodičia, jeden z nich môže zastúpiť maloleté dieťa v bežných veciach aj bez súhlasu, resp. vyjadrenia druhého rodiča. Ak by však išlo o podstatnú vec, je nutné, aby s prejavom zastupujúceho rodiča súhlasil aj druhý rodič. Právo a povinnosť rodičov zastupovať maloleté dieťa zaniká priamo zo zákona plnoletosťou dieťaťa zároveň so vznikom spôsobilosti dieťaťa na právne úkony v plnom rozsahu. Plnoletosť sa nadobúda dovŕšením osemnásteho roku veku. Pred dosiahnutím tohto veku sa plnoletosť nadobúda len uzavretím manželstva.

Právo a povinnosť zastupovať maloleté dieťa nie je teda neobmedzené. Pri právnych úkonoch, pri ktorých by mohlo dôjsť k rozporu záujmov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom alebo medzi maloletými deťmi zastúpenými tým istým rodičom navzájom, nemôže zastupovať svoje maloleté dieťa žiadny z rodičov a súd obligatórne ustanoví maloletému dieťaťu opatrovníka, ktorý ho bude v konaní alebo pri určitom právnom úkone zastupovať. Dôvodom na ustanovenie kolízneho opatrovníka podľa ust. § 31 ods. 2 zákona o rodine je teda potencialita rozporu záujmov objektívneho charakteru.

Ustanovenie § 31 ods. 2 zákona o rodine určuje podmienky, za ktorých je vylúčené, aby rodičia ako zákonní zástupcovia zastupovali svoje maloleté deti, a to bez ohľadu na to, či ide o zastupovanie v konaní (napr. občianskom súdnom konaní) alebo o zastupovanie pri právnych úkonoch, s ktorými sú spojené hmotnoprávne účinky. Existencia možnosti rozporu záujmov medzi rodičmi a maloletými deťmi je badateľná najmä v konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode a pod.; ide teda predovšetkým o konania, kde sú účastníkmi okrem rodičov aj ich maloleté deti.

Kolízny opatrovník ustanovený súdom sa v rozsahu, v akom je oprávnený za dieťa konať, stáva zástupcom maloletého a okrem iného môže splnomocniť aj inú osobu (napr. advokáta) na zastupovanie maloletého, avšak len v rozsahu, v akom je sám oprávnený za maloletého konať. Kolízny opatrovník je povinný vykonávať svoju funkciu v záujme maloletého dieťaťa. Jeho funkcia zaniká priamo zo zákona bez potreby osobitného rozhodnutia, predovšetkým ukončením konania alebo vykonaním právneho úkonu, na účely ktorého bol ustanovený. Ustanovenie § 31 neobsahuje ani exemplifikatívny výpočet osôb, ktoré by mohli byť do funkcie kolízneho opatrovníka ustanovené. Spravidla ním bude úrad práce, sociálnych vecí a rodiny ako orgán sociálnoprávnej ochrany detí. Ustanovenie § 73 ods. 2 písm. b) bod 2 zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele do pôsobnosti tohto úradu zahŕňa aj výkon funkcie kolízneho opatrovníka podľa § 31. Spravidla súd za kolízneho opatrovníka ustanoví príslušný úrad práce, sociálnych vecí a rodiny (orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately) podľa miestnej príslušnosti maloletého dieťaťa, kde sa dieťa zdržuje, resp. kde má dieťa svoje bydlisko na základe dohody rodičov alebo iných rozhodujúcich skutočností.

Odvolací súd potvrdenie uznesenia súdu prvého stupňa zo dňa 29. 01. 2015 odôvodňuje jeho vecnou správnosťou poukazujúc na to, že prvostupňový súd, plniac svoju povinnosť vyplývajúcu z § 31 ods. 2 Zákona o rodine z dôvodu kolízie záujmov medzi maloletým dieťaťom a rodičmi, správne ustanovil dieťaťu opatrovníka, a v súlade s ustanovením § 73 ods. 2 písm. b) bod 2 zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane mládeže a sociálnej kurately správne určil za opatrovníka Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, príslušný podľa miesta bydliska dieťaťa. Nakoľko aj sám povinný v podanom odvolaní zo dňa 06.03.2015 uviedol, že spoločne s maloletým dieťaťom má stále trvalý pobyt v byte na M. G., U. XX, v W. A., súd prvého stupňa správne ustanovil maloletému dieťaťu za opatrovníka Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky.

Výkon rozhodnutia o výchove maloletých detí je konaním vo veciach starostlivosti súdu o maloletých. V priebehu vykonávacieho konania je možné diferencovať dve fázy. Prvá fáza sa realizuje pred nariadením výkonu rozhodnutia a plní prevenčnú úlohu vo vzťahu k následnému postupu. Táto fáza je však obligatórna a realizuje sa vydaním písomnej výzvy, ktorá je adresovaná tomu, kto sa odmieta podrobiť rozhodnutiu súdu o výchove dieťaťa a o úprave styku. Obsahom je výzva na plnenie povinností vyplývajúcich z rozhodnutia a tiež poučenie o možných následkoch neplnenia povinností (napr. ukladania pokút, odňatie dieťaťa). V snahe o naplnenie účelu tejto fázy vykonávacieho konania zákon predpokladá využitie súčinnosti príslušného orgánu obce, orgánu sociálnoprávnej ochrany a sociálnej kurately so zameraním na výchovné pôsobenie na povinného a dobrovoľné plnenie povinností, aby k nariadeniu výkonu rozhodnutia nemuselo dôjsť. Druhá fáza vykonávacieho konania je viazaná na

bezúspešnosť výzvy na dobrovoľné sa podrobenie povinného rozhodnutiu súdu o výchove alebo styku s maloletým dieťaťom. V prípade bezvýslednosti výzvy pristúpi príslušný súd k uskutočneniu výkonu rozhodnutia, pričom jednou zo zákonných možností je, že súd ukladá osobe, ktorá sa odmieta podrobiť vykonateľnému rozhodnutiu pokuty. Nejde o poriadkovú pokutu podľa § 53 OSP, a teda neprichádza do úvahy jej odpustenie. Pokuty možno ukladať aj opakovane, pričom celková súhrnná výška pokút nie je obmedzená.

Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia uviedol, že z obsahu spisu i vykonaného dokazovania vyplýva, že povinný dobrovoľne neplní súdne rozhodnutie o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu C. Q., nar. XX. XX. XXXX na čas po rozvoze (rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 16P/178/2012-559 zo dňa 19. 11. 2014) a matke dieťaťa (oprávnenej) neodovzdal maloleté dieťa do osobnej starostlivosti tak, ako je to stanovené vo vykonateľnom súdom rozhodnutí. Na podrobenie sa súdnemu rozhodnutiu, ktorým boli upravené práva a povinnosti k maloletému dieťaťu bol povinný vyzvaný súdom prvého stupňa dňa 29. 01. 2015 (výzva bola povinnému doručená dňa 05. 02. 2015) a na možné následky neplnenia povinností, teda i na možnosť uloženia pokuty vo výške 200,- eur, bol upozornený. Odvolací súd uviedol, že je potrebné rešpektovať rozsudok o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu (rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 16P/178/2012-559 zo dňa 19. 11. 2014), nakoľko tento je právoplatný a vykonateľný a doposiaľ nebol zmenený ďalším súdnym rozhodnutím.

Odvolací súd konštatuje, že výkon rozhodnutia o výchove maloletých detí má osobitý účel a postavenie v rámci systematického zaradenia, nakoľko výkon je obsiahnutý výlučne v Občianskom súdnom poriadku. Zmyslom vykonávacieho konania je procesná ochrana týkajúca sa judikovaného práva. Súd vo vykonávacom konaní nerozhoduje o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvoze, o ktorom rozhodol súd prvého stupňa rozsudkom č. k. 16P/178/2012-559 zo dňa 19.11.2014, ale zabezpečuje len nútený výkon tohto rozhodnutia. Predpokladom nariadenia výkonu rozhodnutia je aktívna účasť súdu zameraná na dobrovoľné plnenie povinností vyplývajúcich z rozhodnutia alebo schválenej dohody.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.